

דלילה מסל גורדון

אמא שלי, ד"ר גיטלה ואני

אמא שלי היא מטריה
וים מקפל לשנים.
דגים פרחוניים וטפט כתם
שעושה גלים וספינת ים.

אמא שלי היא מבד סינתטי.
אין לה גוף אבל יש לה עגיל בלשון.

אמא שלי היא רב
מפרות רב.

אמא שלי היא בת ארבעים ושמונה.
אני בת ארבעים ושש
וחולה רצח, מרממת
דגים פרחוניים וטפט כתם
שעושה גלים וספינת ים.

אמא שלי היא מבד סינתטי.
אמא שלי היא מרמי לוי.
אמא שלי היא ניר לקמוס.

אחר כך אני אומרת לה שזה כבר לא צחוק,
שאלה לד"ר גיטלה.
למרות שהיא נראית כמו דוברמן?

להב של סכין בצורת סנפיר של כריש

מאז שעברה לתחתית –
לקרקעית האוקיינוס –
אני נאלצת לסתם את האזניים בדונג
כדי לא לשמע אותה
קוראת לי לחזרה.

קבלתי ממנה מכתב איום –
רוצה שאחתך לעצמי את הורידים.
אין לי הסבר אחר לזה.

חגית בת אליעזר

דיאטה

רוצה לאבד את המשקל העודף
במהרה בלילותינו
ולא בין תולעים

ימס בחום ידיה המתענגות
לא אכל יבוא אל פי
תמריץ את הפק חלוף החמרים

אתה לי תרופה מצילת חיים
אנחנו מתרים

תהודה

אתה מאתגר את שירי בשפתך הפראית
אל שפתיך פורחות שושן בר
כמו יעלי אדלג
אין עבר

נהיה שני גדילי DNA נפתחים
לפני שכפולם
אשלים את בסיסה הגדול
עם חלקי המתאם

נעלה בשלבים אל האפק שהוא המחבר
גן העדן וגם גיהנום
במפץ הקטן הפרטי
עד ידם

הצעת חקיקה

להוציא מחוץ לחק
את נשיקות הלחי הסתמיות
בין גבר לאשה

לא ראויים לשפתי
משטחי זיפי ציה

רק הנה המפכה
פתח זרימת העדן מקדם

ודמוי לנגנים:
נשיקה

היא רביעה לשפתיים
שפוקעת את כל המיתרים